

Teisipäev, 14. detsember 2010

32. nõuab struktuurifondide eeskirjade põhjalikumalt ühtlustamist ja integreerimist, et erinevatelt fondidelt toetuste taotlemiseks ei peaks projekte osadeks jagama, mis aitab luua kasutajasõbralikumalt poliitikat; soovib edaspidi keskenduda kulude korrapärasuse kõrval ka sekkumiste kvaliteedile ja vahendite koondamisele juhtimistasandile antava abi võimendamiseks;

33. palub komisjonil esitada niipea kui võimalik ettepanekud järgmise programmiperioodi eeskirjade kohta, võtta vastu rakendamismäärus, koostada vajalikud juhised ja anda nende kohta õigeaegselt koolitust, samuti hõlbustada läbirääkimisprotsessi ja tegevusprogrammide heakskiitmist, et hoiduda mis tahes viivitustest ühtekuuluvuspoliitika rakendamisel ning fondi vahendite kasutamisel pärast 2013. aastat;

*

* *

34. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikidele.

Territoriaalne, sotsiaalne ja majanduslik ühtekuuluvus

P7_TA(2010)0473

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon tõelise territoriaalse, sotsiaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse saavutamise kohta ELis – ülemaailmse konkurentsivõime vältimatu tingimus? (2009/2233(INI))

(2012/C 169 E/04)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Lissaboni lepingut, millega muudetakse Euroopa Liidu lepingut ja Euroopa Ühenduse asutamislepingut, ning eelkõige selle I jaotist ja XVIII jaotist;
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 25.–26. märtsi 2010. aasta kohtumise järeldusi;
- võttes arvesse komisjoni teatist nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele pealkirjaga „Globaalne Euroopa: konkurentsivõime maailmas – panus ELi majanduskasvu ja tööhõive strateegiasse” (KOM(2006)0567);
- võttes arvesse OECD 2009. aasta aruannet;
- võttes arvesse 2006. aasta OECD LEED partnerluse ja kohalike omavalitsuste foorumil koostatud suunist eduka partnerluse kohta;
- võttes arvesse globaalset konkurentsivõime raportit 2009–2010 (Maailma Majandusfoorum, Genf, Šveits, 2009);
- võttes arvesse sõltumatut aruannet pealkirjaga „Ühtekuuluvuspoliitika reformikava. Piirkondlik lähene mine Euroopa Liidu väljakutsete ja ootustega toimetulemiseks”, mille koostas Fabrizio Barca regionaalpoliitika voliniku Danuta Hübneri tellimisel aprillis 2009;
- võttes arvesse Euroopa Kohalike ja Piirkondlike Omavalitsuste Nõukogu tegevuskava ELi ühtekuuluvuspoliitika tuleviku kohta, mis on koostatud Brüsselis 2009. aasta detsembris;

Teisipäev, 14. detsember 2010

- võttes arvesse Euroopa Piirkondade Assamblee resolutsiooni 2013. aasta järgse regionaalpoliitika kohta, mis võeti vastu Euroopa Piirkondade Assamblee üldkogul 8. novembril 2007 Udines Itaalias;
 - võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele programmiperioodiks 2007–2013 kavandatud ühtekuuluvuspoliitika strateegiaid ja programme käsitlevate läbirääkimiste tulemuste kohta (KOM(2008)0301);
 - võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni struktuurifondide määruse rakendamise kohta 2007–2013 ning riiklikke ühtekuuluvuspoliitika strateegiaid ja rakenduskavu käsitlevate läbirääkimiste tulemuste kohta ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni parimate tavade kohta regionaalpoliitikas ja takistuste kohta struktuurifondide kasutamisel ⁽²⁾;
 - võttes arvesse oma 21. oktoobri 2008. aasta resolutsiooni valitsemistavade ja partnerlussuhete kohta riiklikul ja piirkondlikul tasandil ning regionaalpoliitika projektide lähtepunktide kohta ⁽³⁾;
 - võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva rohelise raamatu ja ühtekuuluvuspoliitika tulevase reformi üle toimuva mõttevahetuse hetkeseisu kohta ⁽⁴⁾;
 - võttes arvesse oma 16. juuni 2010. aasta resolutsiooni ELi 2020. aasta strateegia kohta ⁽⁵⁾;
 - võttes arvesse neljandat aruannet majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse kohta (KOM(2007)0273);
 - võttes arvesse komisjoni kahekümnendat aastaaruannet struktuurifondide rakendamise kohta (2008) (KOM(2009)0617);
 - võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele pealkirjaga „Era- ja avaliku sektori investeringute kasutamine majanduse elavdamiseks ja pikaajalise struktuurimuutuse saavutamiseks: avaliku ja erasektori partnerluse arendamine” (KOM(2009)0615);
 - võttes arvesse oma 14. veebruari 2006. aasta resolutsiooni (riigiabi reformi 2005–2009 kohta) ⁽⁶⁾ lõiget 37;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse regionaalarengukomisjoni raportit (A7-0309/2010),
- A. arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklis 3 sätestatule on majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse ning liikmesriikidevahelise solidaarsuse edendamine üks Euroopa Liidu eesmärk;
- B. arvestades, et liit saab olla ülemaailmses mõistes konkurentsivõimeline üksnes siis, kui sisepoliitika toetab liidu võimet reageerida ülemaailmsetele probleemidele säästva, vähese CO₂-heitega ja bioloogilist mitmekesisust kaitsva majanduse abil, ning et majandussurutis on esile toonud selle, et vähem arenenud piirkondade taastumisvõime on madalam;
- C. arvestades, et konkurentsivõime ja ühtekuuluvus ei ole vastuolulised ega kokkusobimatud, vaid vastastikku täiendavad;

⁽¹⁾ ELT C 117 E, 6.5.2010, lk 79.

⁽²⁾ ELT C 117 E, 6.5.2010, lk 38.

⁽³⁾ ELT C 15 E, 21.1.2010, lk 10.

⁽⁴⁾ ELT C 117 E, 6.5.2010, lk 65.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0223.

⁽⁶⁾ ELT C290 E, 29.11.2006, lk 97.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- D. arvestades, et vaatamata olulistele edusammudele, mida liidus on tehtud lähenemise vallas, on märgata ELi piirkondade vaheliste territoriaalsete erinevuste süvenemise suundumust, näiteks seoses juurdepääsetavusega eelkõige struktuuriliselt ebasoodsate piirkondade puhul, kuid samuti piirkonnasisesel tasandil ja ELi territooriumide siseselt, mis võib kaasa tuua territoriaalse eraldatuse ning süvendada ELi piirkondade erinevusi heaolutasemes ja kahjustada ELi ülemaailmset konkurentsivõimet;
- E. arvestades, et OECD soovitas oma 2009. aasta aruandes pikaajalist majanduskasvu, milles keskendutaks maksustamisele, investeringutele infrastruktuuri, haridusele ja tööjõule, samuti tootmisturgude reguleerimisele, et nende rolli esile tõsta;
- F. arvestades, et Maailma Majandusfoorum juhtis oma 2009. aasta ülemaailmse konkurentsivõime raportis ja ka teistes raportites tähelepanu infrastruktuuri olulisele rollile kui ühele kaheteistkümnest sambast, mille alusel ülemaailmset konkurentsivõimet hinnatakse, ning täpsustas, et kvaliteetne infrastruktuur on oluline vahend vahemaa mõju vähendamiseks, välisinvesteeringute ligiõmbamiseks ja majandusarengu võimalikkuse tagamiseks;
- G. arvestades, et konkurentsivõime saavutamine on võimalik ainult juhul, kui majanduskasv on tõeliselt jätkusuutlik kogu ELis;
- H. arvestades, et aruandes „Innovaatilise Euroopa loomine”, mille esitas pärast Hampton Courti tippkohtumist loodud ja Esko Aho juhitud uurimis- ja arendustegevuse ning innovatsiooni sõltumatu ekspertriihm, määratakse kindlaks peamised valdkonnad – e-tervis, ravimitööstus, transport ja logistika, keskkond, digitaalne infosisu, energeetika ja julgeolek –, kus innovatsiooniturg võib toimida ja riiklikul poliitikal võib olla oluline osa;
- I. arvestades, et ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks on vajalik, et tunnistataks arengu taseme ja piiride erinevat lähtepositsiooni ning seataks eesmärgid, mille puhul võetakse arvesse reaalseid asjaolusid ja vajadusi, mis tehakse kindlaks erinevatel valitsustasanditel kõigi asjaosalistega konsulteerides;
- J. arvestades, et 2010. aasta märtsis kokku tulnud Euroopa Ülemkogu tunnistas majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse edendamise tähtsust muu hulgas infrastruktuuri arendamise kaudu, et aidata tagada ELi 2020. aasta strateegia edukus tingimustes, kus uus strateegia peab toime tulema majandusarengu seisakuga;
- K. arvestades, et ühtekuuluvuspoliitika on osutunud tõhusaks vahendiks, et finantskriisist tulenevatele sotsiaalmajanduslikele väljakutsetele paindlikult vastata;
- L. arvestades, et lisaks heale infrastruktuurile on konkurentsivõime peamised eeltingimused teadusuuringute, innovatsiooni ja tehnoloogiaarenduse edendamine ning sellele vastavalt kvaliteetse väljaõppe pakkumine piirkonna elanikele;
- M. arvestades, et piirkondadel on oluline roll niisuguse mõju leevendamisel, mida kriis avaldab üldsusele, ning nad peaksid seetõttu võtma omaks partnerluspõhimõtte ja töötama välja asjakohased vahendid, et anda eelhinnang erinevate poliitika territoriaalsele mõjule, et tegeleda peamiste väljakutsetega, milleks on näiteks kohanemine globaliseerumisega, demograafilised muutused ja nendega kaasnev rahvastikukadu teatavates piirkondades, kliimamuutus, energiaga seotud probleemid ja bioloogilise mitmekesisuse kaitse, ning kriisist tulenevate uute väljakutsetega;
- N. arvestades, et arutelude tulemus programmiperioodiks 2007–2013 kavandatud ühtekuuluvuspoliitika strateegiate ja programmide osas on näidanud, et programmide kvaliteet ja sidusrühmade osalus on suurenenud igal valitsustasandil, mis on edusamm teel majanduse konkurentsivõime ja tööhõivega seotud Lissaboni eesmärkide täitmisele;

Teisipäev, 14. detsember 2010

- O. arvestades, et ühtekuuluvuspoliitika reformi käigus tuleb seda poliitikat tugevdada Euroopa poliitikate vahelise parema korrelatsiooni ning parema kooskõlastuse ja sünergia kaudu, allutamata ühte poliitikat teisele ning võttes aluseks liidu vajadused ja eesmärgid seoses säästva arenguga;
- P. arvestades, et kohalike ja piirkondlike osalejate kaasamine ühtekuuluvuspoliitikasse kajastub nende piirkonna- ja kohalikes strateegiates, mille eesmärk on edendada majandusarengut ja sotsiaalset kaasatust;
- Q. arvestades, et mahajäänud piirkondade majanduslikku konkurentsivõimet tugevdatakse nende suutlikkuse arendamisega, sealhulgas erineva infrastruktuuri arendamisega, mis võimaldab juurdepääsu haridusele, teadusuuringutele ja innovatsioonile;
- R. arvestades, et kuigi nende vahendite ülesehituse teatavad osad, nagu näiteks ühine ajavahemik ja kooskõla Lissaboni tegevuskavaga, võimaldavad koostööt, jäävad püsima erinevused, nagu näiteks erinevad õiguslikud alused, keskendumine kas teemadele või territooriumidele ning kas jagatud või keskne juhtimine,

Ühtekuuluvuspoliitika kui ülemaailmse konkurentsivõime vältimatu tingimus

1. rõhutab ELi ühtekuuluvuspoliitika saavutusi ja asjaolu, et selle rakendamine on vältimatult vajalik ELi 2020. aasta strateegia edukuseks vahendina piirkondade vaheliste erinevuste kaotamiseks, nende konkurentsivõimelisemaks muutmiseks, struktuurireformide käivitamise hõlbustamiseks ja selleks, et tõhustada piirkondade võimet kohaneda ülemaailmse majanduskliimaga;
2. hindab seda, et ajavahemikul 2007–2013 on kõik liikmesriigid eraldanud märkimisväärse osa kõigist oma rahalistest eraldistest teadus- ja arendustegevusele ning innovatsioonile ning teadmispõhise majanduse väljaarendamisele, mille tulemusena loodi 246 riiklikku või piirkondlikku rakenduskava, mille kaudu eraldati teadus- ja innovatsioonitegevusele umbes 86 miljardit eurot, millest 50 miljardit eurot on juba eraldatud teadus- ja arendus- ning innovatsioonitegevuse tuumikvajadusteks; rõhutab, et teadusuuringud ja innovatsioon on otsustava tähtsusega ELi konkurentsivõime paranemiseks ülemaailmsetele väljakutsetele vastamisel, mistõttu tuleb jätkata nendes valdkondades investeerimist ning viia korrapäraselt läbi saavutatud edusammude tulemustepõhiseid hindamisi; soovib seetõttu järgmist programmiperioodi silmas pidades liikmeriikidel ja komisjonil eraldada struktuurifondidest piisavalt vahendeid teadusuuringutele ja innovatsioonile, eelkõige jätkusuutlikule innovatsioonile, ning soovib tugevdada teadussuutlikkust; rõhutab vajadust edendada ja kohaldada edukaid mudeleid teadmiskolmnurgas, et tagada piirkondliku teadustegevuse ja innovatsiooni strateegiliste raamistike säästev areng koostöös ettevõtete, uurimiskeskuste, ülikoolide ja riigiasutustega; rõhutab piirkondlike teadmistemahukate innovatsiooniklastrite potentsiaali piirkondliku konkurentsivõime koondamisel ning nõuab struktuurifondide ning teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse seitsmenda raamprogrammi paremat koordineerimist;
3. rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika vahendeid tõhusamalt kontsentreerides võib kõnealune poliitika oluliselt kaasa aidata konkurentsivõime, innovatsiooni ja tööhõive edendamisele ELis;
4. rõhutab nii avaliku sektori (kõikidel valitsustasanditel) kui ka erasektori olulist rolli ühtekuuluvuspoliitika rakendamisel, usalduse taastamisel ja solidaarsuse tekitamisel kriisi ajal ning pärast seda võrdsete võimaluste kindlustamise kaudu juurdepääsu osas riigi investeringutele, eelkõige infrastruktuuri, uutesse tehnoloogiatesse ja inimkapitali, ning säästva arengu tagamise kaudu;
5. toonitab asjaolu, et ELi piirkondade majanduslik konkurentsivõime on tihedalt seotud piisaval tasemel tööhõivega, haritud ja oskusliku tööjõuga, sotsiaalse turvalisusega ning juurdepääsuga avalikele teenustele; märgib sellega seoses, et ühtekuuluvuspoliitika raames sotsiaalsele ühtekuuluvusele antav toetus suurendab selle poliitika olulisust üldise piirkondliku konkurentsivõime osas ülemaailmsel tasandil;

Teisipäev, 14. detsember 2010

6. on seisukohal, et kooskõlas aluslepingutega on ühtekuuluvuspoliitika, mille eesmärk on vähendada erinevusi arengutasemetel vahel ning mis valmistab piirkondi ette, et tulla toime pika- ja lühiajaliste väljakutsetega (globaliseerumine, demograafilised muutused, maapiirkondade elanikkonna vähenemine, kliimamuutus ja bioloogilise mitmekesisuse kaitse), võttes arvesse nende konkreetseid tugevaid ja nõrku külgi, on osutunud Euroopa integratsiooni protsessi jaoks äärmiselt oluliseks;

7. juhib tähelepanu asjaolule, et teadus-, arendus- ja innovatsiooni- ning ühtekuuluvuspoliitika vahelise sünergia suurendamise abil on võimalik tulla paremini toime ELi 2020. aasta strateegia väljakutsetega; rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitikal peab olema oluline roll ELi 2020. aasta strateegia rakendamises, kuna see edendab struktuurimuutust kogu Euroopas ning toetab olulisi investeerimisprioriteete kõigil tasanditel, nii kohalikul, piirkondlikul, riiklikul kui ka piiriülel, tagades sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse; juhib siiski tähelepanu asjaolule, et kuigi ühtekuuluvuspoliitika prioriteetid peaksid olema kooskõlas ELi 2020. aasta strateegia eesmärkidega, peab see jääma iseseisvaks poliitikaks, mis on võimeline arvestama piirkondlike iseärasusi ning toetama nõrgemaid ja kõige enam abi vajavaid piirkondi nende sotsiaal-majanduslike raskuste ja ebasoodsate looduslike tingimustega toimetulekul ning erinevuste vähendamisel; on seisukohal, et juba kasutusel olevate ühtekuuluvuspoliitika suuniste järjepidevuse tagamine säilitaks teadus- ja arendustegevuse ning innovatsiooni piirkondliku mõõtme ja looks töökohti innovaatilistes sektorites;

Territoriaalne ühtekuuluvus – ELi poliitikate mõju kohalikule tasandile

8. kiidab heaks seisukohad, mida väljendati territoriaalset ühtekuuluvust käsitlevas rohelises raamatus konkurentsivõime kohta, mis „sõltub nii ühenduste loomisest teiste territooriumidega, kasutamaks ühiseid varasid koordineeritult ja säästvalt”, et kasutada ELi territoriaalse mitmekesisuse pakutavaid võimalusi; rõhutab sellega seoses, et transporditeenuste sujuv ja kooskõlastatud käitamine, piisav juurdepääs telekommunikatsioonile ning ressursside ühiskasutus vastavalt vajadusele sellistes valdkondades nagu energia, tervishoid, teadusuuringud, haridus, keskkonnakaitse ja infrastruktuur on konkurentsivõime täiendava tugevdamise põhitõed; kutsub komisjoni üles esitama konkreetseid ettepanekuid territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärgi kindlakstegemiseks ja sellele järjekindlaks rakendamiseks;

9. on seisukohal, et liikmesriigid peavad toetama ühtekuuluvuspoliitika kohaldamisel ja rakendamisel piirkondlikku lähenemisviisi; võtab teadmiseks, et piirkondade roll varieerub liikmesriikide lõikes, sest see sõltub nende poliitilisest ja haldusstruktuurist; nõuab subsidiaarsuse põhimõtte (selle tugevdatud ja laiendatud kujul, nagu on määratletud Euroopa Liidu toimimise lepingus) nõuetekohast kohaldamist ja olukorra parandamist praeguse programmiperioodi ajal desentraliseerimispõhimõtte edendamise abil kuni kohalike asutuste tasandini välja, et parandada rahaliste vahendite kasutamist; peab sellega seoses kontraproduktiivseks asjaolu, et piirkonnad haldavad keskmiselt üksnes 30,5 % ühtekuuluvuspoliitikale eraldatud eelarvest ja ülejäänud eelarvet haldavad keskvalitsused; on seetõttu seisukohal, et edaspidi tuleb partnerluse põhimõtet olulisel määral tugevdada;

10. on arvamusel, et eelkõige piirialadel tulevad esile probleemid, millega EL seisab silmitsi seoses piiride avamise, siseturu väljakujundamise ja globaliseerimise väljakutsetega; rõhutab, et kõnealuste territooriumide konkurentsivõimet võivad vähendada maksu- ja sotsiaalkindlustusalane konkurents, halduskeerukus ning piirkondade- ja riikidevahelised rändevood; rõhutab, et on oluline töötada välja vahendid, mis on vajalikud piiriüleseks koostööks ja mitmetasandiliseks valitsemiseks, ning kutsub komisjoni üles edendama teabe- ja parimate tavade vahetust;

11. juhib tähelepanu asjaolule, et territoriaalsel ühtekuuluvusel on horisontaalne, mitut sektorit hõlmav iseloom ja et liidu poliitikavaldkonnad peavad seetõttu aitama kaasa selle saavutamisele; kinnitab, et see mõiste ei piirdu regionaalpoliitika mõjuga, vaid puudutab ka kooskõlastamist liidu muude poliitikavaldkondadega, mis on suunatud säästvale arengule ja võimaldavad reaalseid tulemusi piirkondlikul tasandil, et arendada välja ja kasutada täielikult ära piirkondade erilist potentsiaali ja suurendada nende mõju kohapeal, tõsta piirkondade konkurentsivõimet ja atraktiivsust ning saavutada territoriaalne ühtekuuluvus; on arvamusel, et keskendumine koostöö ja sidemed on territoriaalse ühtekuuluvuse põhilised tugisambad, mille abil saavutada ELis paremini tasakaalustatud territoriaalne areng;

Teisipäev, 14. detsember 2010

12. toonitab, et mitmetasandiline valitsemine toob endaga kaasa programmide vastutuselade ülekandmise, mis võimaldab territoriaalse koostöö potentsiaali paremat ärakasutamist, ja et seetõttu tuleks rakendada mitmetasandilise valitsemise põhimõtteid, et liit saaks püüelda ühiste eesmärkide poole, kasutades sidusaid ja tulemustele suunatud meetmeid, tehes samal ajal kindlaks konkreetsed piirkondlikud ja kohalikud prioriteedid;

13. tunneb heameelt algatuste URBAN ja LEADER tulemuste üle ning rõhutab vajadust kasutada kõnealust varem saadud kogemust ja sellega seotud parima tava näiteid maa- ja linnapiirkondade integreeritud ja tasakaalustatud arengu raamistiku loomiseks iga piirkonna vajadustele vastavalt; kutsub komisjoni üles uurima ja esildama töömeetodeid, mis toetavad linna- ja maapiirkondade partnerlust ning mille abil võidakse maapiirkondade elanikkonna vähenemise vastu ja samal ajal antakse hoogu säästvale linnapiirkondade arengule, kuna ligi 80 % ELi elanikkonnast elab linnapiirkondades; juhib tähelepanu asjaolule, et piirkondlikus majandusarengus on dünaamiline roll nii linna- kui ka maapiirkondadel, ning rõhutab järgmist programmiperioodi silmas pidades vajadust investeerida nii linnu kui ka linnalähedasi piirkondi hõlmavatesse projektidesse ning parema kooskõlastamise järele maaelu arendamise programmidega;

Ühtekuuluvuspoliitika mõju maksimeerimine majanduse konkurentsivõime tõstmiseks

14. peab partnerlust ühtekuuluvuspoliitika sisu määratlemisel keskseks põhimõtteks, kusjuures alt-üles lähenemisviis toetab haldussuutlikkust ja programmide koostamise kvaliteeti; usub, et ELi majanduse konkurentsivõime suurendamiseks peavad kõik valitsemistasandid olema sidusad, üksteist täiendavad ja tulemuslikud; kutsub komisjoni üles esitama partnerluspõhimõtte selgema määratluse, et tagada ehsate partnerluste asutamine piirkondlike ja kohalike asutustega ning hõlbustada parimate tavade vahetust piirkondade vahel;

15. juhib tähelepanu asjaolule, et kaasrahastamine on üks ühtekuuluvuspoliitika nõuetekohase haldamise põhiprintsiip; nõuab, et selle kohaldamist jätkataks, kuigi kriisi tõttu on riigi kulutusi piiratud;

16. toonitab vajadust edendada ettevõtlikkust ning toetada väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid (VKEde) ning tunnustab olulist rolli, mida nad on etendanud majandusliku konkurentsivõime edendamisel ja töökohtade loomisel; rõhutab vajadust vaadata läbi ja ühendada Euroopa konkurentsivõimet toetavad ELi õigusaktid, et ratsionaliseerida halduskorda, lihtsustada juurdepääsu rahastamisele, eelkõige VKEde jaoks, ning võtta kasutusele innovaatilised stimuleerimismehhanismid, mis põhinevad aruka, säästva ja integreeriva kasvuga seotud eesmärkide saavutamisel, ja edendada tihedamat koostööd Euroopa Investeerimispanga ja muude finantseerimisasutustega; hindab sellega seoses finantskorraldusvahendite pakutavat lisandväärtust ning ergutab nende, samuti käibefondide ja üldiste toetuste võimalikult laialdast kasutamist, et saavutada positiivne sünergia ja maksimeerida tulemusi; nõuab ka lihtsustatud juurdepääsu riskikapitalile ja mikrofinantseerimisele;

17. toonitab lisaks, et ühtekuuluvuspoliitika tõhus rakendamine sõltub suurel määral sellest, kuidas see on kavandatud, ning et seetõttu on ülioluline kaasata kohalikud ja piirkondlikud asutused varases etapis tulevase ühtekuuluvuspoliitika kujundamisse ja rakendamisse; rõhutab samuti vajadust töötada välja horisontaalsed ja vertikaalsed partnerlused kõikide tasandite riigiasutuste vahel, et saavutada võimalikult tõhus valitsemine mitmetel tasanditel; tuletab meelde, et mitmetasandiline valitsemine on üks ühtekuuluvuspoliitika põhiprintsiip ning et see on hädavajalik otsustusprotsessi kvaliteedi tagamiseks; rõhutab sellega seoses ka seda, kui oluline on piirkondlike ametiasutuste partnerlus Regioonide Komiteega;

18. tunneb heameelt nõukogu määruse (EÜ) nr 1083/2006 muutmise üle, mis lihtsustab struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi kasutamise korda, ning kutsub komisjoni üles jätkama selliste menetluste lihtsustamist, et tagada nende paindlikkus ja vähendada rahalise toetuse saajate halduskoormust, nii et ametiasutused saaksid tegeleda raskete probleemidega õigeaegselt ja kasutada selleks vajalikke ressursse; on seisukohal, et avaliku ja erasektori partnerlus saab pakkuda reaalselt tuge, täiendades kohalikul ja piirkondlikul tasandil tehtud jõupingutusi, ning kutsub komisjoni üles esitama konkreetseid ettepanekuid avaliku ja erasektori partnerluse tugevdamiseks ühtekuuluvuspoliitika raamistikus;

Teisipäev, 14. detsember 2010

19. rõhutab seda, kui oluline on erinevuste kaotamise huvides jätkata peamiselt selliste projektide toetamist, mis on suunatud mahajäänud piirkondadele, nii et käesoleva programmiperioodi eeldatav mõju säilitatakse ning on kooskõlas esialgsete ennustustega; märgib, et juurdepääsetavuse ja infrastruktuuride parandamine aitab tõsta mahajäänud piirkondade konkurentsivõimet siseturul ning aitab seega kaasa ka ELi kui terviku välisele konkurentsivõimele; on seisukohal, et sellise toetuse äravõtmine vähendaks esialgsete positiivsete tulemuste mõju;

20. rõhutab, et kuigi ühtekuuluvuspoliitika keskendub traditsiooniliselt kõige vaesematele piirkondadele, puudutab see kõiki Euroopa piirkondi nende arengutasemest sõltumata; rõhutab seetõttu vajadust edendada regionaalse konkurentsivõime ja tööhõive eesmärki; kordab, et tugev ja hästi rahastatud ühtekuuluvuspoliitika, mille eelarve on vähemalt samaväärne praegusega nii absoluutses kui ka suhtelises väärtuses, on eeltingimus ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisele, et kindlustada arukas, säästev ja kaasav majandus, mis muudab ELi ülemaailmselt konkurentsivõimeliseks, kui ka tagada kõikide piirkondade harmooniline areng, millega saavutatakse sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärki;

21. on seisukohal, et SKP peab jääma põhiliseks kriteeriumiks, mille alusel määratakse, kas piirkonnad on kõlblikud saama ühtekuuluvuspoliitika raames antavat abi, kuid sellele võib lisada muid mõõdetavaid näitajaid, kui on tõestatud nende asjakohasus, jättes riiklikele ametiasutustele võimaluse kohaldada otsustusprotsessi asjakohasel tasandil muid näitajaid, mis võtavad arvesse piirkondade ja linnade eripära;

22. rõhutab, kui oluline on rahaliste vahendite eraldamisel võtta arvesse näiteks rannikualade, äärepoolseimate mägipiirkondade, väheneva elanikkonnaga piirkondade või kaugete piirialade ja -linnade eriomadusi; ergutab piirkondi esitama algatusi nende piirkondliku erisuse ärakasutamiseks; kutsub komisjoni üles kohandama erinevaid rahalisi vahendeid lühikeses ja keskpikas perspektiivis lisandväärtuse loomiseks, võttes samal ajal arvesse ka majandus- ja finantskriisi mõju;

23. kutsub komisjoni üles uurima, kuidas uued finantskorralduse meetodid saaksid parandada ühtekuuluvuspoliitika tõhusust ja mõju, et saavutada väljavalitud projektides parimad võimalikud tulemused;

24. rõhutab soolise võrdõiguslikkuse positiivset mõju ELi majanduskasvule ja sotsiaalsele ühtekuuluvusele ning seetõttu ka selle konkurentsivõimele;

Ühtekuuluvuspoliitika kui 2013. aasta järgse perioodi keskne poliitika

25. toonitab piirkondliku arengu ja territoriaalse ühtekuuluvuse otsustavat rolli kogu Euroopas Euroopa lisandväärtuse kaudu ELi majandusliku konkurentsivõime tugevdamisel ja ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide täitmisel, kusjuures piirkondlik lähenemisviis on üks olulisemaid vahendeid majandusliku tasakaalu saavutamiseks;

26. rõhutab vajadust integreeritud lähenemisviisi järele struktuurifondide kasutamisel olulise vahendina, mis aitab piirkondadel saavutada säästvat kasvu, tööhõivet ja jõukust;

27. rõhutab vajadust säilitada üleminekukord, et kindlustada ja tõsta saavutatud arengutaset, millele rahastamise järsk vähenemine pärast teatava eesmärgi saavutamist võib negatiivset mõju avaldada; juhib tähelepanu asjaolule, et see tagaks sarnases olukorras olevate piirkondade võrdse kohtlemise, mis samuti võimaldaks programme tõhusat korraldust;

Teisipäev, 14. detsember 2010

28. tuletab komisjonile ja liikmesriikidele meelde, et Euroopa üldsuse ootuste aluseks on inimeste vajadused ning eelkõige soov kasutada asjakohast infrastruktuuri ja kvaliteetseid avalikke teenuseid, mida tuleb pakkuda õiglaselt ning hinnaga, mis on taskukohane kõigile Euroopa kodanikele ega sõltu sellest, kus nad elavad või töötavad; nõuab kindlalt võrdsete võimaluste põhimõtte järgimist ning rõhutab vajadust tagada puudega inimeste jaoks juurdepääs kõikidele infrastruktuuridele ja projektidele, mida rahastatakse struktuurifondide raames;

29. rõhutab, et teadmiste ja innovatsiooni kui tulevase majanduskasvu ja Euroopa konkurentsivõime tõukejõu tugevdamiseks on vaja parandada hariduse kvaliteeti, suurendada teadustöö tulemuslikkust, edendada innovatsiooni ja teadmussiiret üle kogu liidu, kasutada täielikult ära info- ja kommunikatsioonitehnoloogiad ning tagada, et innovaatiliste ideede alusel töötatakse välja uued tooted ja teenused, mis edendaksid majanduskasvu ja looksid kvaliteetseid töökohti ning aitaksid lahendada nii Euroopa kui ka üleilmseid ühiskondlikke probleeme, edendada ettevõtlust, pöörata peamist tähelepanu kasutajate vajadustele ja turuvõimalustele ning tagada kättesaadav ja piisav rahastamine, milles on põhiroll struktuurifondidel;

30. rõhutab asjaolu, et majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus annab võimaluse kasutada täiel määral ära teadusuuringute, arengu ja innovatsiooni potentsiaali ning tagada Euroopa üldsusele paremad elutingimused ning suurema usalduse ELi vastu; valikulisel ja ühendatud investeerimisel teadusuuringutesse, arengusse ja innovatsiooni tuleb arvesse võtta piirkondlikke ja linnapiirkondade võimeid ja potentsiaali ning aidata sellistel peamistel valdkondadel nagu e-tervis, ravimitööstus, transport ja logistika, keskkond, digitaalne infosisu, energeetika ja julgeolek areneda institutsioonide arendamise ja suutlikkuse suurendamise programmide kaudu;

31. on seisukohal, et osa teadus- ja arendustegevusele ning innovatsioonile ühtekuuluvuspoliitika raames eraldatud rahastamisest tuleks kasutada selleks, et saavutada ja säilitada maailmas juhtiv roll niisugustes sektorites, kus Euroopal juba on konkurentsieelis, ja nendes sektorites, kus sel on uus võimalus juhtima minna;

32. on seisukohal, et siseturu konsolideerimiseks on vaja erimeetmeid ergutamaks konkurentsi Euroopa tasandil, põhjustamata siiski tasakaalustamatust liikmesriikide seas; on arvamusel, et sellisel viisil on võimalik saavutada piisav stabiilsus ja majanduslik jõukus Euroopa tasandil;

33. soovib liikmesriikidel ja komisjonil pöörata suuremat tähelepanu selliste suurprojektide toetamisele, mis hõlmavad kahte või enamat rakenduskava ja avaldavad suurt mõju Euroopa tasandil, tekitades lisandväärtust, luues kvaliteetseid töökohti ja tagades piirkondade säästva arengu;

34. on seisukohal, et ühtekuuluvuspoliitikas tuleb edaspidigi edendada meetmeid, mis loovad võimalikult palju töökohti ning võimaldavad rakendada kohalikke inimressursse ja tagada nende jätkuvat arengut, et kindlustada kõrge tootlikkus;

35. on jätkuvalt arvamusel, et majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamine on vajalik tingimus, kuid et sellest ei piisa, et tagada majanduslik konkurentsivõime ülemaailmsel tasandil, milleks on vaja märkimisväärseid investeringuid sellistes põhivaldkondades nagu energeetika, keskkond, infrastruktuur, haridus, teadus- ja arendustegevus, loovtööstus ja teenused, logistika ja transport;

*

* *

36. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.
